

Amikor Annamari felajánlotta, hogy írjak a honlapra valami személyeset Pálival kapcsolatban, komolyabban elgondolkoztam. Történetem, azt gondolom, másképpen személyes, mint a honlap ezen részén megjelenő írások, de - egy másfajta szemszögből tekintve - személyesebb nem is lehetne.

Lehet, nagy bátorság ezt így kijelenteni, és Pali valószínűleg maga is hájítaná, de azt hiszem, Pali nélkül ma nem lennék ott, ahol vagyok. Köztudott, hogy a Közgázon a hallgatók magas létszáma miatt nehézkes valódi tanár-diák viszonyt kialakítani. Pali ebben is élen járt: óriási lehetőségnek tartottam ugyanis, hogy az ICEG-nek dolgozhattam gyakornokként. Különösen hozzászámítva azt a tényt, hogy nem tartoztam a kiemelkedő eredményekkel rendelkező diákok közé. Találtak volna nálam angolul százszor jobban tudó, a közgazdaságtani összefüggéseket sokkal jobban értő diákokat is. Pálit azonban ez kevésbé érdekelte. Ami az ICEG-ben és így Paliban csodálatos volt, hogy a diákok lelkesedésére épített.

Bekerültem tehát gyakornokként az ICEG-be, és szép lassan felszedtem a tudást, ami szükséges volt ahhoz, hogy a szintemhez mérten relatíve jó tanulmányokat tudjak írni. Ennek a tudásnak a kiépítésében Pali és az ICEG többi munkatársa adta a legnagyobb segítséget...

Azóta eltelt pár év. Életutam már nemigen kötődik az ICEG-hez, munkám azonban hasonló ahhoz, mint amit Palinak végeztem. Így visszatekintve, nagyon sokat köszönhetek neki. Valószínűleg kevesebb eséllyel dolgoznék most Hollandiában, ha az ICEG annak idején nem vesz a szárnyai alá.

Réger Ákos